

‘De druk die er op het leven ligt om gelukkig te zijn, is alleen maar toegenomen’

Michiel van Erp (48)

Regisseur. Momenteel is zijn documentaire ‘I Am a Woman Now’ in de bioscoop te zien

Tijd van leven

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Ik kom uit een middenstandsgesin, mijn ouders werkten dag en nacht, zeven dagen per week. ’s Middags zat niemand klaar met een pot thee om de dag te bespreken. Maar als er iets was, maakten ze altijd tijd vrij – ik ben geen aandacht tekortgekomen. Mijn ouders hadden een muzikwinkler en een muzieschool aan huis waardoor er continue klanten en leerlingen waren. Voordeel was dat ze er de hele dag waren, ik kende niet het fenomeen dat ik bij vriendjes zag: een vader die om half zes thuiskomt en de krant gaat zitten lezen.’

Wat was uw naaste tijd?

‘De periode dat ik nog niet zo goed wist wat ik moest gaan doen of moest gaan worden vond ik heel ingewikkeld, dat was rond mijn vierentwintigste. Zeker als ik dat vergelijk met hoe ik nu ben: ik weet nu precies wat ik doe en ik doe wat ik wil, maar dat heeft misschien ook met ouder worden te maken. Na een studie industriële vormgeving wist ik meteen dat ik daar niets mee wilde doen, vervolgens ben ik acteur geworden – dat was een heel vrolijke periode – en uiteindelijk ben ik dit vak ingerold.’

Vangt u met uw films de tijdgeest?

‘Ik film onderwerpen waar ik gefascineerd door ben of nieuwsgierig naar ben, ik denk niet: laat ik eens een film maken over de tijdgeest. Al gaat een aantal films van mij wel degelijk over de tijdgeest. *Angst*, bijvoorbeeld, gaat over mensen die aan angststoornissen lijden en dat is zeker gerelateerd aan deze tijd: de druk die er op het leven ligt om een goede baan te hebben, gelukkig te zijn, een gezin te hebben – die druk is alleen maar toegenomen, er zijn nog nooit zo veel angstpatiënten geweest als nu. En *Pretpark Nederland* gaat over hoe Nederland zich vermaakt en hoe dat steeds meer een industrie is geworden. Mensen blijken het prettig te vinden dat alles voor ze geregeld en gedaan wordt. Maar een onderwerp begint altijd vanuit een persoonlijke fascinatie, niet vanuit: “Kijk eens, zo zit ons land in elkaar.”

Met wie zou u meer tijd willen doorbrengen?

‘Met mijn ouders. Dat schiet er toch altijd een beetje bij in. Mijn vader is dement en zit in een gesloten instelling, mijn moeder woont nog zelfstandig, en ze is hartstikke leuk. Ik zou meer tijd voor hen willen en moeten maken. Mijn moeder vindt dat ook wel, denk ik. We spreken elkaar wel veel, hoor, en ze is ook niet iemand die gaat zitten wachten tot ze iets van mij hoort. Als ze me een paar dagen niet heeft gesproken zegt ze gerust: “Zeg, bel eens terug.”

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis